

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mindig nagy megtiszteltetés és öröm számomra, amikor a parlamenti feladataim mellet a térség településeinek és közösségeinek egy-egy rendezvényére meghívást kapok. A személyes találkozások és beszélgetések alkalmával mindig új ismeretekkel és ötletekkel gazdagodom, amelyek nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy e térség érdekét szolgálni tudjam. Szigetszentmártonhoz képviselői tisztségem mellett számos gyermekkori élmény is köt. A jelenlévő szülők és nagyszülők megerősíthetik, hogy milyen megmagyarázhatatlan érzés az, ha valaki vagy valami gyermekükre vagy unokájukra emlékezteti. Úgy gondolom, ebből mindenki kitalálta, hogy kisebbik fiam a Márton nevet viseli, ami eggyel növeli az okok számát, ami miatt olyan szívesen fogadtam el a felkérést, hogy az Önök társaságában ünnepelhessek, és néhány gondolatot megosszak a jelenlévőkkel.

Hazánkban augusztus 20-a az a kivételes alkalom, amelyen olyan történelmi eseményre emlékezhetünk, amely nem hordozza magában a negatív végkifejlet keserűségét. Államalapításunkban az egységes magyar nemzet megszilárdulásának és fennmaradásának egyik legalapvetőbb mérföldkövét ünnepeljük. Közös örömünk és büszkeségünk lehet, hogy egy olyan országot mondhatunk hazánknak, amelynek több mint 1000 éve lefektették alapjait, és amely már akkor kinyilvánította, hogy egy keresztény értékekre épülő, független nyugati állam kíván lenni. Augusztus 20-a arra is emlékeztet bennünket, hogy hazánk vezetői egy sorsdöntő válaszüthöz érkeztek, döntöttek és a döntést ellentmondást nem tűrő módon véghez is tudták vinni. Az a történelmi tény, miszerint 10 évszázadot követően még mindig létezik magyarság és létezik magyar állam, azt igazolja, hogy e döntés helyes volt. Feltételezhető, hogy amennyiben őseink a pogányság megtartása mellett döntenek, akkor néhány évszázadon belül a történelem süllyesztője lett volna nemzetünk osztályrésze.

Éppen ezért kijelenthetjük, hogy augusztus 20-án helye van az örömnak, a büszkeségnek és a jó hangulatú közösségi programoknak. Kívánom, hogy ezen a szép nyári napon, a festői Kisduna közelségében tudjunk közösen hálát adni azért, hogy az elmúlt évszázadok viszontagságai ellenére mi abban a helyzetben vagyunk, hogy őseink földjén, őseink nyelvét szabadon használva élhetjük napjainkat. Szintén öröme ad okot, hogy idén is hálát adhatunk az új kenyérért, amely azt szimbolizálja, hogy a Jóisten kegyelme kísérte eddigi munkáinkat, és, hogy a megmaradásunkban is okkal bizakodhatunk. Az elmúlt időszak nemzetközi eseményei a szokásosnál is intenzívebben hívják fel figyelmünket arra, hogy a béke, a személyes szabadság, az otthon melege és a mindennapi kenyér milyen óriási áldás a mai világban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Állami ünnepünkön azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az elmúlt évezred nemcsak öröme és büszkeségre, hanem komoly felelősségre is okot ad. Nap, mint nap tapasztalhatjuk, hogy állami szuverenitásunkat, nemzeti egységünket, valamint kultúránkat és értékrendünket milyen támadások és veszélyek fenyegetik. Megszokhattuk, hogy a magukat liberálisnak valló

nemzeti és globális erők minden eszközt megragadnak annak érdekében, hogy Hazánkat a "*merjünk kicsik lenni*" szemlélet medrébe vezessék. A magyar emberek összefogásnak köszönhetően azonban komoly sikereket értünk el ez elmúlt években, ugyanakkor azt is be kell látnunk, hogy az egész nyugati civilizációhoz hasonlóan komoly veszteséget szenvedtünk el az emberek identitástudata és értékrendje tekintetében. Ebben a legyengült állapotban kell szembesülnünk azzal a veszéllyel, amit a migráció és a terrorizmus hordoz magában. Államalapításunkhoz hasonlóan a jelenkor is életbevágó döntések elé állítja Magyarországot és Európa polgárait. Az előttünk álló időszak legnagyobb kérdése az, hogy képesek vagyunk-e őseink döntéséhez híven megtenni a tőlünk telhetőt, hogy Hazánk az elkövetkező évtizedekben és évszázadokban is független, keresztény értékekre épülő nyugat-európai állam maradjon. Egy olyan közösség, amely alapja a közös kultúra és hagyományok tisztelete, valamint egymás iránti szolidaritás.

Meggyőződésem, hogy az államalapításért és nemzetünk fennmaradásáért a leghatékonyabban úgy tudunk hálát adni, hogy összefogással és szorgalommal megóvjuk és továbbépítjük mindazt, amit elődeink ránk hagytak. Ehhez a nem kis feladathoz merítsünk erőt a mai ünneplésből, hálaadásból, jókedvből és az előremutató együttlétekből. Ennek reményében kívánok minden jelenlévőnek tartalmas ünneplést és örömteli programokat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.